

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 7Csp/20/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4323201116
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Gkortsilas
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2025:4323201116.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou JUDr. Ľubicou Gkortsilas, v spore žalobcu: Porsche Finance Slovakia s. r. o., so sídlom Digital Park II, Einsteinova 3754/23, 851 01 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 31 341 438, v zast. Lansky, Ganzger, Jacko & Partner, s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 851 710, proti žalovanej: A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C., C. D., o zaplatenie 4.165,82 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanej voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 28.03.2023 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 4.165,82 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 4.165,82 eur od 06.12.2021 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že strany sporu uzatvorili dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o AutoKredite (spotrebiteľský úver) č. XXXXXX. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy č. XXXXXX sú Všeobecné zmluvné podmienky Zmluvy o AutoKredite. Žalovaná sa v zmysle zmluvy č. XXXXXX zaviazala svoj záväzok splácať v mesačných splátkach počas celého trvania zmluvy č. XXXXXX spolu v 72 splátkach. Žalovaná svoj záväzok zo zmluvy č. XXXXXX neplnila riadne a včas a dostala sa do omeškania s plnením záväzku, na základe čoho jej bol za opakované porušenie povinností vyplývajúcich zo zmluvy č. XXXXXX vyhlásený úver za predčasne splatný a stanovený zostatok úveru predčasne splatného v zmysle čl. VII. VZP. Predčasné zosplatenie úveru zo zmluvy č. XXXXXX jej bolo žalobcom písomne oznámené Oznámením o predčasnej splatnosti úveru Zmluva o Autokredite zo dňa XX.XX.XXXX a následne žalobca dňa XX.XX.XXXX vyhotovil Finančné vyrovnanie predčasne ukončenej zmluvy o autokredite. Žalobca voči žalovanej po predčasnej splatnosti úveru zo zmluvy č. XXXXXX naďalej eviduje dlh zodpovedajúci zostatkovej sume na faktúre č. XXXXXXXXXX, ktorá ostala neuhradená vo výške 4.165,82 eur. Žalovaná bola vyzvaná na úhradu dlžnej sumy Výzvou na zaplatenie – predžalobná výzva zo dňa XX.XX.XXXX, na základe ktorej bola Žalovaná vyzvaná na úhradu dlžnej sumy do 7 dní od doručenia predžalobnej výzvy. Žalovaná však do dnešného dňa pohľadávku žalobcu neuhradila.

2. Na preukázanie svojich skutkových tvrdení žalobca predložil súdu Zmluvu o AutoKredite č. XXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, Všeobecné zmluvné podmienky k zmluve, splátkový kalendár, oznámenie o predčasnej splatnosti úveru zo dňa XX.XX.XXXX, finančné vyrovnanie predčasne ukončenej zmluvy o AutoKredite zo dňa XX.XX.XXXX, Faktúru č. XXXXXXXXXX zo dňa 25.11.2021, predžalobnú výzvu zo dňa XX.XX.XXXX s podacím hárkom, oznámenie o začatí výkonu záložného práva, prehľad úhrad zmluvy o AutoKredite, faktúru č. XXXXXXXXXX a faktúru č. XXXXXXXXXX.

3. Súd vydal v predmetnej veci platobný rozkaz, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. Z dôvodu, že sa platobný rozkaz nepodarilo doručiť žalovanej do vlastných rúk, súd uznesením zo dňa 05.06.2023 v súlade s § 266 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) zrušil platobný rozkaz v celom rozsahu.

4. Žaloba bola žalovanej doručená do vlastných rúk fikciou doručenia v súlade s § 116 ods. 2 CSP spolu s výzvou na vyjadrenie sa, uvedenie rozhodujúcich skutočností na svoju obranu, pripojenie listín, na ktoré sa odvoláva a označenie dôkazov na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaná sa k podanej žalobe nevyjadrila a nepoprela žiadne skutkové tvrdenia žalobcu ani neuviedla vlastné skutkové tvrdenia.

5. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 29.09.2023 na výzvu súdu uviedol, že v súvislosti s výzvou na doloženie dokladov na preukázanie skutočných nákladov veriteľa vyúčtovaných v zmysle faktúry č. XXXXXXXX a finančného vyrovnania predčasne ukončenej zmluvy o autokredite - písm. A, bod 4 a 5 (z čoho náklady pozostávajú a čím preukazujú ich výšku), že prikladá faktúru č. XXXXXXXX zo dňa 09.06.2022 spolu s prílohou, faktúru č. XXXX/XXXX zo dňa 28.04.2022, faktúru č. XXXXXXXX zo dňa 14.04.2022, faktúru č. XXXXXXXX zo dňa 09.05.2022, faktúru č. XXXXXXXX zo dňa 13.10.2022, faktúru č. XXXXXXXX zo dňa 11.10.2022. V súvislosti s výzvou na doloženie dokladov preukazujúcich skúmanie bonity žalovanej a špecifikovanie, čo bolo podkladom rozhodnutia ohľadne schopnosti žalovanej splácať úver, t.j. ako sa zisťovala bonita klienta a z akých ukazovateľov a limitov žalobca vychádzal a aký bol z toho záver uviedol, že bonitu žalovanej žalobca overil na základe preverenia jej finančnej a rodinnej situácie, prípadných nedoplatkov, ako aj potvrdenia zamestnávateľa, výstup z overenia bonity klienta a potvrdenie zamestnávateľa o príjme žalovanej zo dňa XX.XX.XXXX. Žalobca ďalej uviedol, že úver bol vyhlásený za predčasne splatný z dôvodu omeškania žalovanej s úhradou splátky alebo jej časti po dobu viac ako tri mesiace, konkrétne sa jedná o splátky č. 46, splátky č. 48 a splátky č. 49, žalobca bol oprávnený takto postupovať v zmysle čl. VII, ods. 2, bod 1.) Všeobecných zmluvných podmienok. Žiadne iné plnenie od žalovanej žalobca neevduje. Žalovaný s vyjadrením predložil detail odoslanej úhrady žalobcu predávajúcemu predmetu financovania, Zmluvu o sprostredkovaní finančných služieb zo dňa XX.XX.XXXX a Plnomocenstvo zo dňa XX.XX.XXXX, výstupy z overenia bonity žalovanej žalobcom, potvrdenie zamestnávateľa o príjme žalovanej zo dňa XX.XX.XXXX, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, faktúru č. XXXX/XXXX, faktúru č. XXXXXXXX, faktúru č. XXXXXXXX, faktúru č. XXXXXXXX, prílohy k faktúre č. XXXXXXXX, faktúru č. XXXXXXXX, nečitateľnú prílohu k faktúre č. XXXXXXXX, faktúru č. XXXXXXXX, nečitateľnú prílohu k faktúre č. XXXXXXXX, faktúru č. XXXXXXXX, záverečnú správu, protokol o prevzatí vozidla, faktúru č. XXXXXXXX a technický preukaz.

6. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol prvým rozsudkom dňa 13. 03. 2024, č.k. 7Csp/20/2023-199 tak, že uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.119,79 eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne z tejto sumy od 09. 03. 2023 do zaplatenia, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (I. výrok), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (II. výrok) a o trovách konania rozhodol tak, že žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal (III. výrok). Prvoinštančný súd dospel k záveru, že žalobca nedodrжал pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru postup vyžadovaný zákonom podľa ust. § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka a mimoriadne zosplatenie úveru ku dňu 25. 11. 2021 je absolútne neplatným právnym úkonom pre rozpor so zákonom v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Termín konečnej splatnosti úveru bol v zmluve dohodnutý na deň 18. 10. 2023, neplatnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti nemala na rozhodovanie súdu o uplatnenom nároku vplyv. Následne skúmaním obligatórnych náležitostí dospel k záveru, že zmluva obsahovala všetky náležitosti v súlade s týmto ustanovením. Zároveň mal za preukázané, že žalobca si splnil povinnosť uloženú mu v ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a posudzoval schopnosť žalovanej splácať úver s odbornou starostlivosťou. K tomuto záveru dospel súd na základe dôkazov predložených žalobcom, a to z potvrdenia zamestnávateľa E. F. G., H. zo dňa XX. XX. XXXX, ako aj z výstupov z overovania bonity žalovanej predložených žalobcom. Dospel však k záveru, že úver poskytnutý žalobcom žalovanej na základe zmluvy o AutoKredite je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu podľa ust. § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z., nakoľko v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) v neprospech spotrebiteľa, nakoľko žalobca do výpočtu RPMN nezahrnul aj výdavok žalovanej na havarijné poistenie (poplatok za HP), hoci havarijné poistenie bolo v zmysle zmluvy a jej neoddeliteľných príloh podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru a spĺňalo podmienky podľa ust. § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z., preto malo byť zahrnuté do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Následne

konštatoval, že žalovaná celkovo uhradila na splátkach úveru ku dňu rozhodovania súdu sumu spolu vo výške 14.132,18 eur, ku ktorej prvoinštančný súd pripočítal v prospech žalovanej výnos z predaja predmetu financovania vo výške 4.250,- eur, ktorý bol poukázaný žalobcovi a konštatoval, že žalovaná zaplatila na úvere spolu sumu 18.382,18 eur (14.132,18 eur + 4250,- eur = 18.382,18 eur). Za nedôvodný tak posúdil prvoinštančný súd nárok žalobcu uplatnený titulom dlhu na splátkach úveru ku dňu vystavenia finančného vyrovnania (čiastka A1 - finančného vyrovnania- č. I. 26 súdneho spisu) a nárok žalobcu uplatnený titulom nesplatennej časti istiny (čiastka A2 - finančného vyrovnania - č. I. 26 súdneho spisu). Vo vzťahu k nároku žalobcu uplatnenom titulom nákladov súvisiacich so zaistením vozidla, prehlásením a realizáciou predaja vo výške 1.174,66 eur (čiastka A4 - finančného vyrovnania - č. I. 26 súdneho spisu) a nároku žalobcu uplatnenom v súvislosti s inými nákladmi vo výške 77,94 eur (čiastka A5 - finančného vyrovnania - č. I. 26 súdneho spisu), ktoré súd posúdil ako náklady spojené s výkonom záložného práva súd prvej inštancie ako dôvodné posúdil náklady žalobcu spolu vo výške 1.119,79 eur (75,72 eur + 721,27 eur + 94,80 eur + 228 eur = 1.119,79 eur), ktoré podľa názoru súdu žalobca v spore preukázal faktúrami FA č. XXXX/XXXX zo dňa 28. 04. 2022 v sume 75,72 eur, FA č. XXXXXXXX zo dňa 11. 10. 2022 v sume 721,- eur, FA č. XXXXXXXX zo dňa 13. 10. 2022 v sume 94,80 eur, FA č. XXXXXXXX zo dňa 21. 03. 2022 v sume 228,- eur, pričom súd zároveň konštatoval, že žalobca náklady zaistenia a realizácie predaja v sume 1.174,66 eur a iné náklady v sume 77,94 eur v žalobe žiadnym spôsobom nešpecifikoval, na výzvu súdu k špecifikácii žalobou uplatnených pohľadávok žalobca do konania predložil len množstvo faktúr bez uvedenia akékoľvek skutkového tvrdenia. Súd konštatoval, že zo žaloby a vyjadrenia žalobcu nevyplýva, ktoré položky si žalobca z jednotlivých faktúr uplatňuje, v dôsledku čoho súd nedokázal posúdiť ich nárok a opodstatnenosť. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobu vo zvyšnej časti nároku uplatneného titulom dlhu na splátkach úveru ku dňu vystavenia finančného vyrovnania vo výške 954,03 eur (čiastka A1 - finančného vyrovnania - č. I. 26 súdneho spisu) a v časti uplatnenej titulom nesplatennej časti istiny vo výške 6.209,19 eur (čiastka A2 - finančného vyrovnania - č. I. 26 súdneho spisu) a v časti nákladov vo výške 132,81 eur (1174,66 + 77,94 – 1119,79), preukazovaných žalobcom faktúrami č. XXXXXXXX zo dňa 31.05.2022 (č.l. 87), č. XXXXXXXX zo dňa 31.03.2022 (č.l. 133) a č. XXXXXXXX zo dňa 30.04.2022 (č.l. 135) zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že úspešnej žalovanej nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi výrokom III. napadnutého rozsudku nepriznal, nakoľko jej žiadne nevznikli.

7. Žalobca podal dňa 12.04.2024 v zákonnej lehote proti II. a III. výroku rozsudku zo dňa 13. 03. 2024, č.k. 7Csp/20/2023-199 odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok v napadnutých výrokoch zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odvolaní uviedol, že ním predložené dôkazy sú vyhotovené korektne. Poukázal na skutočnosť, že k osobnému prevzatiu oznámenia o predčasnej splatnosti úveru na základe zmluvy o AutoKredite (spotrebiteľský úver) zo dňa XX. XX. XXXX, došlo žalovanou dňa XX. XX. XXXX. Namietal, že súd prvej inštancie nedôvodne žiadal vykonať dokazovanie nesporných skutočností zo strany žalobcu, keďže žalovaná sa k žalobe nevyjadrila a nad rámec tvrdení strán sporu uplatnil zodpovednosť žalobcu za neunesenie dôkazného bremena, čo viedlo k rozhodnutiu v neprospech žalobcu v spore. Žalobca, s poukazom na judikatúru Ústavného súdu SR, uviedol, že ochranu spotrebiteľa treba interpretovať triezvo a neutrálne. Žalobca nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z dôvodu uvedeného v ust. § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. a uviedol, že veriteľ má povinnosť zahrnúť výšku havarijného poistenia do ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len RPMN) iba za predpokladu, že výška havarijného poistenia je mu v čase podávania informácie o RPMN známa v súlade s ust. § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. Veriteľ nemá povinnosť dopĺňať do RPMN akúkoľvek sadzbu za havarijné poistenie. Výsledná RPMN by absolútne neposkytovala pre spotrebiteľa relevantné informácie a bola by zavádzajúca, pričom podporne poukázal aj na vyslovený názor Súdneho dvora Európskej únie k výške havarijného poistenia. Postup nezahrnutia havarijného poistenia do celkových nákladov a následne do výpočtu RPMN je spôsobený skutočnosťou, že žalobca výšku havarijného poistenia pri výpočte RPMN nepoznal. V zmluve o AutoKredite si havarijné poistenie uzatvárala žalovaná individuálne, nie prostredníctvom žalobcu.

8. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd na základe odvolania žalobcu uznesením zo dňa 12. marca 2025, č.k. 11CoCsp/14/2024 - 262 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 13. 03. 2024, č.k. 7Csp/20/2023-199 v časti II. a III. výroku a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd označil za správny a plne v súlade so zákonom postup súdu prvej inštancie, ktorý vyzval žalobcu na predloženie dokladov preukazujúcich platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, doklad o doručení

tohto upozornenia, zosplatnenie úveru, doklad preukazujúci doručenie zosplatnenia. Odvolací súd konštatoval, že nestačí len predložiť listinu o určitom úkone, ale na vyvolanie účinkov takejto listiny je potrebné preukázať aj jej doručenie (doručovanie) adresátovi, resp. to, že sa dostala do dispozičnej sféry adresáta a toto žalobca pri podaní žaloby nepreukázal, preto ho súd správne musel k tomu vyzvať, a to s poukazom na ust. § 295 CSP. Odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie o neplatnosti zosplatnenia spotrebiteľského úveru, pričom pre zdôraznenie správnosti tohto záveru, odvolací súd doplnil dôvody, pre ktoré možno vyvodiť záver, že vo veci nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru (body 24.1-24.13 odôvodnenia) s poukazom na aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR. Za nesprávny označil odvolací súd záver súdu prvej inštancie o zahrnutí poistenia (havarijného) do výpočtu RPMN, nakoľko žalobca nemal na výšku tohto poistenia žiadny dosah, keďže žalovaná ho neuzatvárala so žalobcom. V tejto súvislosti odvolací súd tiež uviedol, že pokiaľ je dojednanie havarijného poistenia vozidla v dispozícii jeho vlastníka (žalovaná), nemožno požadovať zahrnutie takto dojednaného havarijného poistenia do RPMN úveru. V konečnom dôsledku by tým totiž ponúkaná cena úveru závisela čiastočne aj od skutočnosti, na ktorú nemá veriteľ ako poskytovateľ úveru žiaden vplyv. Nakoľko uzavretie zmluvy medzi žalobcom a žalovanou zo dňa XX. XX. XXXX nebolo výslovne podmienené uzavretím havarijného poistenia, nebol daný dôvod zahrnúť toto poistenie do RPMN. Z uvedených dôvodov odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcom žalovanej na kúpu motorového vozidla považoval za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že RPMN uvedenú v zmluve považoval za nesprávnu a v neprospech spotrebiteľa z dôvodu, že do jej výpočtu neboli zahrnuté náklady na havarijné poistenie, z dôvodu ktorého zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom II. výroku, ktorým žalobu žalobcu zamietol i v napadnutom III. výroku (závislom) a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom mu uložil povinnosť vysporiadať sa s tým, že žalobca v žalobe uplatnený nárok vymedzil tak, že sa domáhal zaplata sumy 4.165,82 eur s príslušenstvom poukazujúc na obsah listiny nazvanej ako „Finančné vyrovnanie predčasne ukončenej zmluvy o AutoKredite zo dňa XX. XX. XXXX“, zdôrazňujúc skutočnosť, že žalobca sa domáhal zaplata sumy 4.165,82 eur (8.415,82 eur mínus 4.250,- eur) s úrokom z omeškania 5 % z tejto sumy od 06. 12. 2021 do zaplata zoskutočnených dôvodov vymedzených v podanej žalobe a povinnosť zistiť z čoho pozostáva istina 3.046,03 eur, ktorá ostala predmetom sporu, keďže výrok I. prvého rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.119,79 eur s príslušenstvom, sa stal právoplatným, z dôvodu, že proti nemu odvolanie podané nebolo. V tejto súvislosti odvolací súd poukázal na ust. § 294 CSP a teda na neprípustnosť zmeny žaloby v spotrebiteľských veciach. Súd prvej inštancie sa má v ďalšom vysporiadať aj s tým, že po podaní žaloby už nastala splatnosť všetkých splátok úveru, nakoľko žalobca sa domáhal i zaplata nesplatených častí istiny, ktorá sa v priebehu konania už stala splatnou. Za nepostačujúce označil odvolací súd konštatovanie súdu prvej inštancie, že „neplatnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti nemala na rozhodnutie súdu o uplatnenom nároku vplyv“. Odvolací súd tiež uložil súdu prvej inštancie opätovne posúdiť zmluvu o AutoKredite (spotrebiteľský úver) zo dňa XX. XX. XXXX z hľadiska jej platnosti, resp. neplatnosti v zmysle ust. § 9 zákona č. 129/2010 Z. z., či obsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako i z hľadiska dôsledkov prípadného porušenia povinností v zmysle ust. § 11 tohto zákona, kedy sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

9. Žalobca vo vyjadrení k zrušujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu uviedol, že sa pridriava svojich predchádzajúcich vyjadrení a má za to, že v konaní preukázal svoj nárok. Stotožnil sa s odôvodnením v bode 25.5 zrušujúceho uznesenia a má za to, že postupoval správne, keď do RPMN nezahrnul havarijné poistenie, ktorého výšku nepoznal. Žalobca má za to, že Zmluva o Autokredite spĺňa všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a nenastala okolnosť na postup podľa § 11 spotrebiteľského zákona. Pri uzatváraní Zmluvy o Autokredite postupoval s odbornou starostlivosťou a vstupoval do zmluvného vzťahu s dobrou vierou a s úmyslom dodržať dohodnuté zmluvné podmienky. Žalobca má za to, že súd nedostatočne zohľadnil snahu žalobcu spor urovnať, aj vzhľadom na to, že žalovaná neprejavila o komunikáciu so žalobcom žiadny záujem a k predmetnej veci sa ani počas konania nevyjadřila. Výška nároku 3.043,03 eur predstavuje zostatkovú sumu zo sumy 8.418,82 eur, od ktorej bola odčítaná čiastka vo výške 4.250,00 eur a čiastka priznaná súdom prvej inštancie vo výške 1.119,79 eur.

10. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 10.06.2025 na výzvu súdu uviedol, že nárok, ktorý si uplatňuje voči žalovanej špecifikoval v rámci dokumentu Finančné vyrovnanie predčasne ukončenej Zmluvy o autokredite zo dňa XX. XX. XXXX. V zmysle Finančného vyrovnania pozostáva nárok žalobcu

zo dlhu na splátkach ku dňu vystavenia finančného vyrovnanie vo výške 954,03 eur, z nesplatenj časti istiny 6.209,19 eur, z nákladov spojených so zaistením vozidla a realizáciou predaja, prehlásením a. i. vo výške 1.174,66 eur a z iných nákladov (oprava, servis vozidla na obj. prenajímateľa bez DPH) vo výške 77,94 eur. Čiastky nárokovateľné žalobcom dokopy tvoria 8.415,82 eur. Od celkovej čiastky nároku žalobcu vo výške 8.415,82 eur. Žalobca odpočítal výnos z predaja Predmetu financovania bez DPH vo výške 4.250,00 eur. Výsledné započítanie nárokov žalobcu bolo vyčíslené na 4.165,82 eur. Žalobca si v konaní pred súdom prvej inštancie uplatňoval nárok vo výške 4.165,82 eur s príslušenstvom. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok vo výške 1.119,79 eur s príslušenstvom. Rozdiel týchto súm tvorí 3.043,03 eur. Suma 1.119,79 eur predstavuje výdavky spojené s výkonom záložného práva, a to faktúrami faktúra č. XXXX/XXXX zo dňa 28.04.2022 v sume 75,72 eur, faktúra č. XXXXXXXX zo dňa 11.10.2022 v sume 721 eur, faktúra č. XXXXXXXX zo dňa 13.10.2022 v sume 94,80 eur, faktúra č. XXXXXXXX zo dňa 21.03.2022 v sume 228 eur. Nárok vo výške 3.043,03 eur je tvorený z dlhu na splátkach ku dňu vystavenia Finančného vyrovnanie vo výške 954,03 eur a z faktúry č. XXXXXXXX, faktúry č. XXXXXXXX, z faktúry č. XXXXXXXX a z nesplatenj časti istiny. Podrobný rozpis dlžných súm je tvorený zo splátky č. 46 vo výške 303,83 eur, zo splátky č. 48 vo výške 303,83 eur, zo splátky č. 49 vo výške 303,83 eur, z dlhu splatného ku 25. 11. 2021 vo výške 169, 56 eur a z dlhu splatného k 27. 06. 2021 vo výške 30,54 eur. Žalobca má za to, že jeho nárok voči žalovanej možno odvodiť aj z dokumentu – Splátkový kalendár k Zmluve o autokredite č. XXXXXXX – časť I. zmluvy, z ktorého vyplýva, že celkový súčet splátok s úrokmi žalovanej mal tvoriť sumu vo výške 21.875,86 eur. Žalovaná zaplatila na predmetnom úvere sumu vo výške 14.132,18 eur. Rozdiel medzi 21.875,86 eur a 14.132,18 eur tvorí 7.743,68 eur. Po odrátaní výnosu z predaja Predmetu financovania vo výške 4.250,00 eur, zostatok zo sumy 7.743,68 eur je 3.493,68 eur.

11. Súd po vrátení veci odvolacím súdom nariadil na prejednanie veci pojednávanie na deň 2.7.2025, na ktorom vec v zmysle § 180 CSP prejednal v neprítomnosti strán sporu a zástupcu žalobcu, ktorý svoju neúčasť ako aj neúčasť žalobcu vopred písomne ospravedlnil. Žalovaná sa na pojednávanie napriek riadnemu predvolaniu nedostavila a svoju neúčasť vopred neospravedlnila ani nepožiadala o odročenie pojednávania.

12. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a písomnými podaniami žalobcu, s obsahom listín predložených žalobcom, stanoviskom NBS, ako aj s obsahom celého spisového materiálu, pričom zistil tento skutkový a právny stav:

13. Zo zmluvy o AutoKredite (spotrebiteľský úver) č. XXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX súd zistil, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa XX.XX.XXXX uzatvorená zmluva o AutoKredite č. XXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver na kúpu motorového vozidla J. K. XXX I. C. I. L. XXX M., N. M. (H.): O. (predmet financovania). V časti zmluvy „základné podmienky úveru“ bola, okrem iného, uvedená doba nároku na čerpanie úveru do: XX. XX. XXXX, doba splácania v mesiacoch: XX, kúpna cena predmetu financovania: XX.XXX,- eur, výška úveru: XX.XXX,- eur, vopred hradená časť kúpnej ceny (XX,XX %): X.XXX,- eur, úroková sadzba: XX,XX eur p.a., ročná percentuálna miera nákladov (RPMN): XX,XX % p.a, priemerná RPMN: X,XX % p.a., výška odplaty (§ 53 Občianskeho zákonníka): XX,XX %, maximálna výška odplaty: XX,XX %, celková čiastka, ktorú spotrebiteľ zaplatí: XX.XXX,XX eur. Prílohou a neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o AutoKredite (spotrebiteľský úver) č. XXXXXXX zo dňa XX. XX. XXXX (ďalej aj zmluva o AutoKredite alebo predmetná zmluva) sú Všeobecné zmluvné podmienky zmluvy o AutoKredite (spotrebiteľský úver) č. XXXXXXX zo dňa XX. XX. XXXX (ďalej aj VZP) a prílohou a záväznou časťou predmetnej zmluvy je i splátkový kalendár k zmluve o AutoKredite (ďalej aj splátkový kalendár), ktorý stanovoval výšku jednotlivých splátok úveru. Žalobca poskytol žalovanej pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere informácie vyžadované zákonom č. 129/2010 Z.z. (§ 4) prostredníctvom formulára ako vyplýva z listiny označenej ako Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, podpísané žalovanou.

14. Z čl. V bod 2 a bod 8. VZP vyplýva, že (bod 2) pokiaľ výška istiny spotrebiteľského úveru prevyšuje 5.000,- EUR, je klient povinný havarijne poistiť predmet financovania proti všetkým rizikám, t.j. havária, totálna havária, krádež, živelná pohroma, vandalizmus a pod. (ďalej havarijné poistenie) a riadne platiť poistné od okamihu jeho prevzatia po celú dobu splatnosti úveru havarijne poistený proti všetkým rizikám (bod 2). Ak nie je havarijné poistenie sprostredkované dcérskou spoločnosťou veriteľa, spotrebiteľ sa zaväzuje uskutočniť vinkuláciu poistného plnenia v prospech veriteľa a predložiť veriteľovi do 15 dní odo dňa prevzatia predmetu financovania originál potvrdenia poisťovne (bod 8). Z čl. VII VZP - Predčasná

splatnosť spotrebiteľského úveru, bod 2. (prípady defaultu) vyplýva, že za prípady defaultu sa považuje omeškanie klienta s úhradou splátky alebo jej časti po dobu viac ako 3 mesiace, resp. akéhokoľvek iného peňažného záväzku klienta splatného podľa zmluvy inak ako v riadnych splátkach. V prípade, ak nastane default, je veriteľ oprávnený urobiť opatrenia, ktoré sú uvedené v čl. VII, bod 3. VZP, a to po predchádzajúcom upozornení minimálne 15 dní vopred stanoviť písomným oznámením klientovi po uplynutí 3 mesiacov od splatnosti splátky alebo jej časti s okamžitou účinnosťou, resp. ku dňu uvedenému v písomnom oznámení celú istinu úveru alebo jeho časť splatnou a požadovať zaplatenie nesplatennej časti istiny úveru spolu s dlhom a príslušenstvom v lehote stanovenej veriteľom v písomnom oznámení. Ďalej je veriteľ oprávnený účtovať klientovi úroky z omeškania od prvého dňa vzniku omeškania a domáhať sa uspokojenia s dlžníkom poskytnutých zábezpek. V prípade, že veriteľ stanoví úver predčasne splatným, tak je oprávnený požadovať od klienta úhradu splátok a ostatných peňažných pohľadávok splatných pred stanovením úveru splatným a neuhradených klientom, nesplatennej časti istiny spotrebiteľského úveru, poplatkov za predčasné ukončenie zmluvy, všetkých nákladov veriteľa súvisiacich so stanovením úveru splatným a to najmä náklady na prehlásenie predmetu financovania, sprostredkovanie predaja predmetu financovania, odťah, parkovné, atď a sumy prípadného poistného na poistenie predmetu financovania (čl. VII, bod 4. VZP označený ako „Pohľadávka veriteľa v prípade predčasnej splatnosti úveru“). V prípade uplatnenia záložného práva k predmetu financovania je veriteľ oprávnený požadovať od klienta poplatkov ako paušálnu náhradu výdavkov spojených s predajom predmetu financovania vo výške uvedenej v sadzobníku poplatkov veriteľa (čl. VII, bod 5. VZP). V čl. X VZP - Záverečné ustanovenia, bod 5. je uvedené, že záväzok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zanikne splatením úveru s príslušenstvom a prípadnými ďalšími finančnými záväzkami z tejto zmluvy a z bodu 6. vyplýva, že zmluvné strany vyhlásili, že obsah zmluvy a VZP s jej prísluškajúcimi zmluvami a prílohami sú im jasné, určité a zrozumiteľné a zaviazali sa ich plniť.

15. Zo splátkového kalendára (č.l. 23-24) súd zistil, že žalovaná mala platiť splátky v sume 303,83 eur od XX. XX. XXXX so splatnosťou vždy k 18. dňu príslušného mesiaca až do XX. XX. XXXX, teda spolu XX splátok, pričom posledná splátka mala byť v sume 300,80 eur. V splátkovom kalendári bol uvedený podrobný rozpis splátok - termíny splatnosti splátok a rozpis započítania jednotlivých splátok na odloženú časť kúpnej ceny, úrokov a s uvedením zostatku istiny po započítaní každej splátky pri splácaní úveru v zmysle zmluvy. Pri úvere poskytnutom v sume 15.500,- eur mala žalovaná zaplatiť žalobcovi ako veriteľovi sumu 21.875,76 eur. Súčasťou splátok podľa predloženého splátkového kalendára nebolo povinné zmluvné poistenie, ani havarijné poistenie.

16. Z detailu úhrady na č.l. 140 súd zistil, že žalobca dňa XX.XX.XXXX poukázal v prospech účtu predávajúceho predmetu financovania zvyšnú časť kúpnej ceny predmetu financovania v sume 15.000 eur.

17. Zo stanoviska Národnej banky Slovenska (NBS) zo dňa XX.XX.XXXX súd zistil, že NBS vykonala dva varianty výpočtu RPMN, pričom v prvom variante NBS nezahrnula do výpočtu RPMN poplatkov za havarijné poistenie, s výsledkom RPMN vo výške 12,79 %. Pri II. variante výpočtu NBS uviedla, že hodnota RPMN by bola vyššia ako vo variante I., ak by vychádzala z predpokladov načerpanie úveru v zmysle zmluvy a mesačná splátka HP by bola zahrnutá do celkových nákladov a RPMN, ak by veriteľ poznal jej výšku v čase uzavretia Zmluvy, pričom ak by NBS simulovala výšku HP napríklad 5,00 EUR mesačne a za rovnakých parametrov úveru ako sú vo variante II., celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť by bola oproti sume vo variante I. navýšená o sumu: 72 splátok x 5,00 EUR (simulovaná mesačná splátka HP). Výška RPMN by potom v tomto prípade bola 13,48%. Z ustanovení zmluvy vyplýva, že havarijné poistenie bolo podmienkou poskytnutia úveru. NBS ďalej uviedla, že zákonná povinnosť uzavrieť PZP neovplyvňuje spôsob financovania kúpy vozidla. Výška mesačnej splátky PZP nevstupuje preto do celkových nákladov na spotrebiteľský úver ani do RPMN. Naopak uzavretie HP bolo podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru resp. jeho poskytnutia za daných podmienok podľa Zmluvy. Predmet financovania od okamihu jeho prevzatia od predávajúceho po celú dobu splatnosti úveru musel byť havarijne poistený. Náklady na HP vstupujú do celkových nákladov a do výpočtu RPMN.

18. Z listiny označenej ako „úhrady zmluvy o AutoKredite č. XXXXXX“ vyplýva, že žalovaná uhradila splátky v sume 303,83 v dohodnutých termínoch v roku 2017 (18. 11. 2017 a 18. 12. 2017), v roku 2018 (vždy k 18. dňu príslušného mesiaca), v roku 2019 (vždy k 18. dňu príslušného mesiaca), v roku 2020 (18. 01., 18. 02., 07. 04., 27. 05., 08. 07., 14. 08., 10. 09., 22. 10., 16. 11., 14. 12.) a v roku 2021 (15. 01., 16. 02., 15. 03., 16. 04., 14. 05. - zaplatila 763,66 eur, 15. 06., 15. 07., 17. 08. a 23. 09.) Žalovaná

tak uhradila v prospech žalobcu na splátkach úveru spolu sumu vo výške 14.132,18 eur (44 x 303,83 + 763,66 = 14.132,18).

19. Z oznámenia o predčasnej splatnosti úveru zo dňa XX.XX.XXXX (ktoré žalobca predložil spolu so žalobou - č. I. 19 - druhá strana a č. I. 20 súdneho spisu) vyplýva, že žalobca oznámil žalovanej predčasnú splatnosť úveru z dôvodu jej omeškania s úhradou splátky alebo jej časti po dobu viac ako 3 mesiace v zmysle čl. VII, ods. 2., bod 1. VZP a ust. § 53 Občianskeho zákonníka. Dlh na zmluve ku dňu vyhotovenia oznámenia bol 942,03 eur, pričom podrobný rozpis dlžných súm je súčasťou oznámenia. S odvolaním sa na čl. VII, ods. 3. VZP žalobca stanovil nesplatenú časť istiny vo výške 6.209,19 eur splatnou a vyzval žalovanú na úhradu sumy 8.222,42 eur, ktorá pozostáva z nesplatennej časti istiny, mesačného poistného vo výške 0,00 eur, splátok a ostatných peňažných pohľadávok veriteľa splatných pred stanovením úveru splatným v sume 1.111,59 eur a príslušenstva v sume 901,64 eur. V predmetnom oznámení bolo zároveň uvedené, že „pri úhrade dlhu do dátumu zanikajú všeobecné účinky predčasného ukončenia financovania ex tunc a zmluva zostáva platná a účinná. V prípade, ak dlh do uvedeného termínu nebude uhradený, veriteľ sa bude v zmysle čl. VII, ods. 3. VZP domáhať uspokojenia z dlžníkom poskytnutých zábezpek a uplatňovať jemu prislúchajúce práva z prostriedkov podporujúcich zabezpečenie záväzku klienta voči veriteľovi k predmetu financovania.“ Žalobca ako veriteľ žalovanej ako dlžníčke zároveň oznámil, že v zmysle čl. VI, ods. 11. VZP je oprávnený požadovať úroky z omeškania vo výške podľa ust. § 517 zákona č. 40/1964 Zb., pričom dlh činí sumu 1.111,59 eur (dlh splatný 25. 11. 2021 v sume 169,56 eur, dlh splatný 27. 06. 2021 v sume 30,54 eur, splátka - istina 18. 08. 2021 v sume 231,73 eur, splátka - istina 18. 10. 2021 v sume 236,43 eur, splátka - istina 18. 11. 2021 v sume 238,82 eur, splátka - úroky 18. 08. 2021 v sume 72,10 eur, splátka - úroky 18. 10. 2021 v sume 67,40 eur, splátka - úroky 18. 11. 2021 v sume 65,01 eur). Okrem toho, že v predmetnom oznámení nebol uvedený dátum uhradenia dlhu, pri dodržaní ktorého by zanikli všeobecné účinky predčasného ukončenia financovania ex tunc a zmluva by zostala platná a účinná, nebolo toto oznámenie doručené ani žalovanej, resp. pri podaní žaloby o tom žalobca nepredložil žiadny doklad.

20. V priebehu súdneho konania žalobca na základe výzvy súdu prvej inštancie predložil oznámenie o predčasnej splatnosti úveru zo dňa XX. XX. XXXX (č. I. 143 - druhá strana a č. I. 144 v súdnom spise), v ktorom je už uvedené, že v prípade úhrady dlhu do 09. 12. 2021 zanikajú všeobecné účinky predčasného ukončenia financovania ex tunc a zmluva zostáva platná a účinná. Toto oznámenie mala žalovaná prevziať dňa XX. XX. XXXX, z čoho je zrejmé, že tam uvedený dlh nemohla uhradiť do žalobcom požadovaného dátumu 09. 12. 2021.

21. Z oznámenia o výkone záložného práva zo dňa XX.XX.XXXX súd zistil, že žalobca oznámil žalovanej začatie výkonu záložného práva k predmetu financovania a vyzval žalovanú na pristavenie predmetu financovania na adresu žalobcu.

22. V listine označenej ako „finančné vyrovnanie predčasne ukončenej zmluvy o AutoKredite“ zo dňa XX.XX.XXXX (č.l. 26) je uvedená kalkulácia finančného vyrovnania: A. Čiastky nárokovanej veriteľom (dlh/preplatok na splátkach ku dňu vystavenia finančného vyrovnania v sume 954,03 eur, nesplatená časť istiny v sume 6.209,19 eur, náklady veriteľa spojené so zaistením vozidla a realizáciou predaja, prehlásením a i. v sume 1.174,66 eur, iné náklady - oprava, servis vozidla na objedn. prenajímateľa bez DPH v sume 77,94 eur) spolu v sume 8.415,82 eur, B. Čiastky v prospech klienta (výnos z predaja predmetu financovania bez DPH) v sume 4.250,- eur, C. Výsledné započítanie nárokov (čiastky nárokovanej veriteľom celkom v sume 8.415,82 eur, čiastky v prospech klienta celkom v sume 4.250,- eur) a dlh klienta v sume 4.165,82 eur, čo predstavovalo žalobou uplatnený nárok.

23. Z faktúry č. XXXXXXXXX zo dňa 25.11.2021 (č.l. 27) súd zistil, že žalobca vyúčtoval žalovanej nesplatenú časť istiny XXXXXX vo výške 6.209,19 eur s DPH, so splatnosťou dňa 05.12.2021.

24. Z faktúry č. XXXXXXXXX zo dňa 25.11.2021 (č.l. 25) súd zistil, že žalobca vyúčtoval žalovanej v súlade s čl. VI., ods. 11 VZP náklady spojené s inkasom a/alebo odobratím vozidla, odhlásenie držiteľa TP, odťah vozidla, parkovné/náklady dražobnej spoločnosti, zákonnú/havarijnú poisťku, vypracovanie znaleckého posudku, prevoz vozidla, ktoré sú následne vo faktúre označené ako poplatky za mimosúdne náklady na zmluve č. XXXXXX vo výške 169,56 eur s DPH, so splatnosťou faktúry dňa 25.11.2021.

25. Z faktúry č. XXXX/XXXX zo dňa 28.04.2022 (č.l. 84) súd zistil, že dodávateľ K. P., M. vystavil žalobcovi faktúru na sumu 1.438,68 eur, pričom druhá položka faktúry vo výške 75,72 eur sa týkala predmetu financovania. Faktúra bola splatná dňa 12.05.2022.

26. Z faktúry č. XXXXXXXX zo dňa 11.10.2022 (č.l. 85) súd zistil, že dodávateľ L. I., F. vystavil žalobcovi faktúru na sumu 721 eur za dražbu predmetu financovania. Faktúra bola splatná dňa 16.10.2022.

27. Z faktúry č. XXXXXXXX zo dňa 13.10.2022 (č.l. 86) súd zistil, že dodávateľ L. I., F. vystavil žalobcovi faktúru na sumu 379 eur, pričom druhá položka faktúry vo výške 94,80 eur sa týkala predmetu financovania. Faktúra bola splatná dňa 18.10.2022.

28. Z faktúry č. XXXXXXXX zo dňa 31.05.2022 (č.l. 87) súd zistil, že dodávateľ C. L. F. vystavil žalobcovi faktúru na sumu 9.568,56 eur. Faktúra bola splatná dňa 14.06.2022. Z položiek uvedených vo faktúre sa nedalo identifikovať, či sa niektorá položka týkala aj predmetu financovania a ak áno v akej výške. Žalobca k predmetnej faktúre predložil aj prílohy na č.l. 88 až 132, bez tohto aby k tejto faktúre, či k jej prílohám uviedol nejaké skutkové tvrdenia.

29. Z faktúry č. XXXXXXXX zo dňa 31.03.2022 (č.l. 133) súd zistil, že dodávateľ C. L. F. vystavil žalobcovi faktúru na sumu 11.150,04 eur. Faktúra bola splatná dňa 14.04.2022. Z položiek uvedených vo faktúre sa nedalo identifikovať, či sa niektorá položka týkala aj predmetu financovania a ak áno v akej výške. Žalobca k predmetnej faktúre predložil aj nečitateľnú prílohu na č.l. 134, bez tohto aby k tejto faktúre, či k jej prílohe uviedol nejaké skutkové tvrdenia.

30. Z faktúry č. XXXXXXXX zo dňa 30.04.2022 (č.l. 135) súd zistil, že dodávateľ C. L. F. vystavil žalobcovi faktúru na sumu 8.921,94 eur. Faktúra bola splatná dňa 14.05.2022. Z položiek uvedených vo faktúre sa nedalo identifikovať, či sa niektorá položka týkala aj predmetu financovania a ak áno v akej výške. Žalobca k predmetnej faktúre predložil aj nečitateľnú prílohu na č.l. 136, bez tohto aby k tejto faktúre, či k jej prílohe uviedol nejaké skutkové tvrdenia.

31. Z faktúry č. XXXXXXXX zo dňa 21.03.2022 (č.l. 141) súd zistil, že dodávateľ Q. E., F. vystavil žalobcovi faktúru na sumu 4.540,16 eur, pričom predmetu financovania sa týkala suma vo výške 228 eur. Faktúra bola splatná dňa 31.03.2022. Zo záverečnej správy na č.l. 141 súd zistil, že suma 228 eur predstavovala poplatok za inkaso pohľadávky s DPH.

32. Z faktúry č. XXXXXXXX zo dňa 16.03.2022 (č.l. 143) súd zistil, že dodávateľ R. J. – E. P. vystavil faktúru na sumu 70 eur za odťah predmetu financovania odberateľovi Q. E., F.. Faktúra bola splatná dňa 30.03.2022.

33. Z potvrdenia zamestnávateľa E. F. G., H. zo dňa XX.XX.XXXX (č.l. 148) súd zistil, že priemerný čistý mesačný príjem žalovanej za posledných 12 mesiacov bol XXX eur.

34. Z výstupov z overenia bonity žalovanej na č.l. 151 až 153 súd zistil, že žalobca posudzoval schopnosť splácať úver žalovanou okrem potvrdenia od zamestnávateľa aj zadaním údajov o spotrebiteľovi do nebankového registra klientských informácií (NRKI) pri zohľadnení životného minima s výsledkom vyhovuje.

35. Zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3.štvrtrok 2017 so stavom ku dňu 30.09.2017 zverejnené MFSR súd zistil, že pre spotrebiteľské úvery nad 5 do 10 rokov vrátane bola hodnota priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov vo výške 8,73 %, pričom dvojnásobok tejto hodnoty je 17,46 %.

36. Z predžalobnej výzvy na úhradu zo dňa 28.02.2023 súd zistil, že právny zástupca žalobcu vyzval žalovanú k úhrade žalovanej sumy s prísl. do 7 dní odo dňa doručenia výzvy žalovanej. Predžalobná výzva bola žalovanej odoslaná dňa XX.XX.XXXX (podací hárok č.l. 29) a vrátená žalobcovi dňa X.X.XXXX, tak ako vyplýva z výstupu údajov o sledovaní zásielky na č.l. 190.

37. Na takto zistený skutkový stav súd aplikoval nasledovné ustanovenia právnych predpisov:

38. Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len "ObZ"), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

39. Podľa § 499 ObZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

40. Podľa § 502 ods. 1 ObZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

41. Podľa § 34 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj len ako „OZ“), právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

42. Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

43. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

44. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva, bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

45. Podľa § 52 ods. 3 a 4 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

46. Podľa § 53 ods. 9 OZ platnom v čase zosplatnenia úveru, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

47. Podľa § 565 OZ platnom v čase zosplatnenia úveru, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

48. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy o AutoKredite (ďalej len „ZoSU“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné

úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu^{1b}) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov^{1c}) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

49. Podľa § 2 písm. a), b), d), g), h), i) a l) ZoSU na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poisťné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

50. Podľa § 7 ods. 1 ZoSU, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

51. Podľa § 7 ods. 2 ZoSU, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

52. Podľa § 7 ods. 17 ZoSU, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, 17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počtu sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

53. Podľa § 9 ods. 1 ZoSU, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

54. Podľa § 9 ods. 2 ZoSU, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu;

ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

55. Podľa § 11 ods. 1 ZoSU, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa 1) a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, 18b)

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

56. Podľa § 11 ods. 2 ZoSU, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

57. Podľa § 132 ods. 1 a ods. 2 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

58. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

59. Podľa § 216 ods. 1 a ods. 2. CSP, súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu. Súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

60. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

61. Podľa § 294 CSP, zmena žaloby sa v spotrebiteľských sporoch nepripúšťa, ak je žalovaným spotrebiteľ.

62. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 4.165,82 eur s úrokom z omeškania 5 % p. a. od 06. 12. 2021 do zaplatenia na tom skutkovom základe, že strany sporu uzatvorili dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o AutoKredite, na základe ktorej sa žalovaná zaviazala svoj záväzok splácať v XX mesačných splátkach. Z dôvodu porušenia povinností žalovanej vyplývajúcich jej zo zmluvy, bol vyhlásený úver za predčasne splatný, skutočnosť ktorá bola žalovanej oznámená Oznámením o predčasnej splatnosti úveru zo dňa XX.XX.XXXX a následne žalobca dňa XX.XX.XXXX vyhotovil Finančné vyrovnanie predčasne ukončenej zmluvy o autokredite. Žalobca voči žalovanej po predčasnej splatnosti úveru eviduje dlh zodpovedajúci zostatkovej sume na faktúre č. XXXXXXXXXX, ktorá ostala neuhradená vo výške 4.165,82 eur.

63. Po vrátení veci odvolacím súdom zostal predmetom sporu nárok žalobcu na úhradu sumy 3.046,03 eur s prísl., z pôvodne uplatnenej sumy žalobou vo výške 4.165,82 eur s príslušenstvom, keďže I. výrok rozsudku zo dňa 13. 03. 2024, č.k. 7Csp/20/2023-199, ktorým súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.119,79 eur s príslušenstvom, nadobudol právoplatnosť dňa 01.05.2024 z dôvodu, že proti tomuto výroku rozsudku odvolanie nebolo podané. V súlade s rozhodnutím odvolacieho súdu súd zisťoval, z čoho pozostáva istina 3.046,03 eur, ktorá ostala predmetom sporu.

64. Žalobca na výzvu súdu k špecifikácii tejto sumy uviedol, že pôvodný nárok žalobcu na úhradu sumy 4.165,82 eur s príslušenstvom žalobca špecifikoval v rámci dokumentu Finančné vyrovnanie predčasne ukončenej Zmluvy o autokredite zo dňa XX. XX. XXXX, v zmysle ktorého pozostával nárok žalobcu z dlhu na splátkach ku dňu vystavenia Finančného vyrovnania vo výške 954,03 eur, z nesplatennej časti istiny 6.209,19 eur, z nákladov spojených so zaistením vozidla a realizáciou predaja, prehlásením a. i. vo výške 1.174,66 eur a z iných nákladov (oprava, servis vozidla na obj. prenajímateľa bez DPH) vo výške 77,94 eur, teda spolu v sume 8.415,82 eur, od ktorej žalobca odpočítal výnos z predaja Predmetu financovania vo výške 4.250,00 eur, pričom nárok žalobcu na úhradu rozdielu týchto súm (8.415,82 eur mínus 4.250,- eur) vo výške 4.165,82 eur bol predmetom žaloby. Nakoľko súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok vo výške 1.119,79 eur s príslušenstvom, rozdiel týchto súm tvorí 3.043,03 eur, pričom suma priznaná súdom vo výške 1.119,79 eur predstavuje výdavky spojené s výkonom záložného práva, a to faktúrami faktúra č. XXXX/XXXX zo dňa 28.04.2022 v sume 75,72 eur, faktúra č. XXXXXXXX zo dňa 11.10.2022 v sume 721 eur, faktúra č. XXXXXXXX zo dňa 13.10.2022 v sume 94,80 eur, faktúra č. XXXXXXXX zo dňa 21.03.2022 v sume 228 eur. Preto nárok vo výške 3.043,03 eur je tvorený z dlhu na splátkach ku dňu vystavenia Finančného vyrovnania vo výške 954,03 eur a z faktúry č. XXXXXXXX, faktúry č. XXXXXXXX, z faktúry č. XXXXXXXX a z nesplatennej časti istiny. Podrobný rozpis dlžných súm je tvorený zo splátky č. 46 vo výške 303,83 eur, zo splátky č. 48 vo výške 303,83 eur, zo splátky č. 49 vo výške 303,83 eur, z dlhu splatného ku 25. 11. 2021 vo výške 169, 56 eur a z dlhu splatného k 27. 06. 2021 vo výške 30,54 eur. Žalobca zároveň dodal, že jeho nárok možno odvodiť aj zo splátkového kalendára k zmluve o autokredite, z ktorého vyplýva, že celkový súčet splátok s úrokmi žalovanej mal tvoriť sumu vo výške 21.875,86 eur, pričom žalovaná zaplatila na úvere sumu vo výške 14.132,18 eur. Rozdiel medzi 21.875,86 eur a 14.132,18 eur tvorí 7.743,68 eur, pričom po odrátaní výnosu z predaja Predmetu financovania vo výške 4.250,00 eur, zostatok zo sumy 7.743,68 eur je 3.493,68 eur.

65. Podľa ustálenej právnej teórie a súdnej praxe je sporové konanie ovládané prejednávacou zásadou, v zmysle ktorej tvrdiť skutočnosti a navrhovať na ich preukázanie dôkazy je vecou strán sporu. Spôsob a rozsah prejednávania sporu je determinovaný petitom žaloby a skutkovými tvrdeniami sporových strán. Skutkové tvrdenia sú obsahom jednotlivých procesných úkonov strán sporu, ktoré majú formu písomných podaní či ústnych prednesov. Žalobca či žalovaný nemôže bez predchádzajúceho tvrdenia viesť dokazovanie spôsobom smerujúcim k objasneniu skutočností, ktoré doposiaľ neboli nijako prezentované. Ak sporová strana neponúkne súdu žiadne tvrdenie, ale toto sa snaží nahradiť dôkazom, ide o postup, ktorý aktuálne procesná úprava nepripúšťa (§ 132 ods. 2 CSP), čím sa zvyšuje zodpovednosť strany sporu za logickú a konštruktívnu argumentáciu, a to najmä v situácii, ak túto prezentuje advokát.

66. Súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že žalobca zastúpený právnym zástupcom, v rozpore s jednou zo základných procesných povinností strán a to povinnosťou tvrdiť, neuviedol v žalobe skutkové tvrdenia, z ktorých by bolo zrejmé, z čoho žalobou uplatnený nárok žalobcu pozostáva, resp. uviedol nedostatočné skutkové tvrdenia. V žalobe neuviedol ani základné tvrdenie, a to v akej výške poskytol žalobca žalovanej úver, akú sumu žalovaná celkovo na úver uhradila, s ktorými splátkami bola žalovaná ku dňu podania žaloby v omeškaní a v akom rozsahu. Obmedzil sa len na poukaz na obsah príloh žaloby. V priebehu konania na výzvu súdu žalobca čiastočne špecifikoval žalobou uplatnený nárok nielen odkazom na prílohy k žalobe, ale aj uvedením skutkových tvrdení, z čoho pozostávajú jednotlivé položky vyplývajúce z dokumentu Finančné vyrovnanie predčasne ukončenej Zmluvy o autokredite zo dňa XX. XX. XXXX, a to v podaní doručenom súdu dňa 10.06.2025, v ktorom podaní však žalobca zmätočne tiež uvádza, že nárok vo výške 3.043,03 eur je tvorený z dlhu na splátkach ku dňu vystavenia Finančného vyrovnania vo výške 954,03 eur a z faktúry č. XXXXXXXX, faktúry č. XXXXXXXX, z faktúry č. XXXXXXXX a z nesplatennej časti istiny.

67. K uvedenému tvrdeniu súd považuje za potrebné uviesť, že faktúra č. XXXXXXXX je vystavená na sumu 9.568,56 eur, faktúra č. XXXXXXXX je vystavená na sumu 11.150,04 eur, faktúra č. XXXXXXXX je

vystavená na sumu 8.921,94 eur a nesplatená časť istiny, ktorá vyplýva podľa skutkových tvrdení žalobcu uvedených v žalobe z faktúry č. XXXXXXXXXX zo dňa 25.11.2021, je vo výške 6.209,19 eur. Podľa týchto tvrdení žalobcu je nárok vo výške 3.043,03 eur, ktorý zostal predmetom sporu, tvorený dlhom spolu vo výške 36.803,76 eur (954,03 + 9.568,56 + 11.150,04 + 8.921,94 + 6.209,19). Žalobca následne poukázal na podrobný rozpis dlžných súm, ktorý je tvorený zo splátky č. 46 vo výške 303,83 eur, zo splátky č. 48 vo výške 303,83 eur, zo splátky č. 49 vo výške 303,83 eur, z dlhu splatného ku 25. 11. 2021 vo výške 169, 56 eur a z dlhu splatného k 27. 06. 2021 vo výške 30,54 eur. Aj toto tvrdenie žalobcu je zmätočné a nezrozumiteľné, keď súdu nie je zrejmé, ktorý rozpis dlžných súm má byť tvorený uvedenými čiastkovými dlhmi, keď ich súčet je spolu 1.111,59 eur, ktorý nekorešponduje so žiadnym skutkovým tvrdením žalobcu. Súd sa nemôže stotožniť ani s názorom žalobcu, že jeho nárok možno odvodiť aj zo splátkového kalendára k zmluve, podľa ktorého mala žalovaná na úver zaplatiť sumu 21.875,86 eur, zaplatila len sumu 14.132,18 eur, pričom rozdiel týchto súm po započítaní výnosu z predaja predmetu financovania v sume 4.250,00 eur je 3.493,68 eur, nakoľko uvedené skutkové tvrdenia sú v rozpore s predchádzajúcimi skutkovými tvrdeniami, pričom suma 3.493,68 eur nekorešponduje so sumou 3.043,03 eur, ktorá ostala predmetom sporu.

68. Súd tak konštatuje, že zo skutkových tvrdení žalobcu uvádzaných počas celého konania nebolo možné, bez rozumných pochybností a bez oboznámenia sa s obsahom žalobcom predkladaných listinných dôkazov, špecifikovať žalobou uplatnený nárok žalobcu, ani nárok žalobcu, ktorý ostal predmetom sporu. Tento súd vyvodil z obsahu listiny Finančné vyrovnanie predčasne ukončenej Zmluvy o autokredite zo dňa XX. XX. XXXX, pričom po zohľadnení právoplatného I. výroku rozsudku zo dňa 13. 03. 2024, č.k. 7Csp/20/2023-199 súd zistil, že istina vo výške 3.043,03 eur, ktorá ostala predmetom sporu, pozostáva z dlhu na splátkach ku dňu vystavenia Finančného vyrovnania vo výške 954,03 eur, z nesplatennej časti istiny vo výške 6.209,19 eur a z nákladov spojených so zaistením vozidla a realizáciou predaja, prehlásením a z iných nákladov (oprava, servis vozidla na obj. prenajímateľa) v zostávajúcej výške 132,81 eur, ktorá bola žalobou uplatnená spolu vo výške 1.252,60 eur (1.174,66 + 77,94 eur), a z ktorej súd výkonom I. priznal žalobcovi nárok na úhradu sumy 1.119,79 eur s príslušenstvom, po započítaní výnosu z predaja predmetu financovania vo výške 4.250,- eur v prospech žalovanej (954,03 + 6209,19 + 132,18 – 4250 = 3043,03).

69. V konaní nebolo sporné, že medzi stranami sporu bola dňa XX.XX.XXXX uzatvorená Zmluva o AutoKredite (spotrebiteľský úver), t.j. že medzi žalobcom a žalovanou existoval záväzkový vzťah titulom zmluvy o úvere podľa § 497 nasl. Obchodného zákonníka, ktorá je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovanú je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa. Žalobca - právnická osoba - podnikateľ bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaná - fyzická osoba - nepodnikateľ bola v postavení spotrebiteľa. Na právny vzťah založený zmluvou o úvere je tak potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) a zákon č. 129/2010 Z.z..

70. V súlade s prílohou Smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, zákon uvádza príkladne podmienky zakotvené v spotrebiteľských zmluvách, ktoré je potrebné považovať za neprijateľné. Podľa článku 5 uvedenej smernice, všetky písomné ustanovenia spotrebiteľských zmlúv musia byť vyjadrené zrozumiteľne, v prípade nezrozumiteľnosti sa podmienka má vykladať v prospech spotrebiteľa. Podľa článku 4 ods. 2 smernice, ak hlavný predmet zmluvy, cena alebo úhrada, prípadne tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom nie sú vyjadrené zrozumiteľne, je potrebné preskúmať, či tieto podmienky nie sú nekalé.

71. Súd konštatuje, že napriek skutočnosti, že zmluva o spotrebiteľskom úvere mala formulárový charakter, bola vopred pripravená žalobcom a žalovaná nemohla ovplyvniť jej obsah, táto obsahuje všetky potrebné náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, strany sporu sa predpísanou písomnou formou dohodli na predmete zmluvy, spôsobe splácania úveru a pri uzavretí zmluvy neboli obídené príslušné ustanovenia vnútroštátneho práva ani ustanovenia smernice č. 93/13/EHS. Zároveň obsah zmluvy nebol medzi stranami sporu sporný. Súd podrobil zmluvu o úvere aj ex offo prieskumu neprijateľných zmluvných podmienok a preskúmal zmluvu ako celok, pričom nezistil žiadne zmluvné podmienky, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, či neplatnosť zmluvy od jej počiatku. Súd poukazuje na ustanovenie § 41 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností,

za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu. Ak by sa teda v zmluve aj nachádzali nejaké neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by boli neplatné (existenciu ktorých súd v konaní nezistil), nespôsobovalo by to neplatnosť celej zmluvy. Súd tak dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom revolvingovom úvere neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by spôsobili jej neplatnosť ako celku.

72. Súd ďalej preskúmal dojednanú výšku odplaty v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, keďže prekročenie najvyššej prípustnej odplaty spôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy. V zmysle zmluvy o úvere pozostáva odplata len z úroku vo výške 12,10 %. Súd konštatuje, že odplata za úver vo výške 12,10 % neprevyšuje najvyššiu prípustnú odplatu s poukazom na § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a § 1 a § 1a ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., keď priemerná RPMN pre spotrebiteľské úvery nad 5 do 10 rokov vrátane poskytnutých bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3. štvrtrok roku 2017, predstavovala hodnotu 8,73 %, v dôsledku čoho tak najvyššia prípustná odplata predstavuje hodnotu 17,46 % ($8,73 \times 2 = 17,46$). Odplata za úver tak neprevyšuje najvyššiu prípustnú odplatu 17,46 %.

73. Nakoľko zo skutkových tvrdení žalobcu vyplýva, že z dôvodu porušenia povinností žalovanej vyplývajúcej jej zo zmluvy žalobca pristúpil k predčasnému splateniu úveru, súd bol v konaní povinný skúmať splnenie zákonných predpokladov platného zosplatnenia budúcich splátok úveru podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, platných v čase zosplatnenia budúcich splátok úveru a s tým spojenú platnosť úkonu - výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a výzvy k splateniu celého úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Je v záujme ochrany žalovanej ako spotrebiteľa skúmať hmotnoprávny základ žalobou uplatneného nároku, pričom súd je v spotrebiteľských sporoch ex offo povinný skúmať okrem iného aj platnosť týchto právnych úkonov a to aj bez námietky spotrebiteľa. Správnosť tohto postupu súdu potvrdil aj odvolací súd v zrušujúcom rozhodnutí. Žalobcu tak v tomto konaní zaťažovala povinnosť preukázať dodržanie podmienok uvedených v ustanovení § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka.

74. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobca nepostupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase predčasného zosplatnenia úveru, dôsledkom čoho súd posúdil právny úkon vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru ako neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre jeho rozpor so zákonom.

75. V súvislosti s právnym záverom súdu o neplatnom zosplatnení úveru žalobcom, súd v plnom rozsahu odkazuje na odôvodnenie svojho prvého rozsudku v predmetnej veci zo dňa 13. 03. 2024, č.k. 7Csp/20/2023-199, v ktorom v tejto súvislosti uviedol, že „podľa ust. § 53 ods.9 OZ, platného a účinného v čase omeškania žalovanej s plnením splátok, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, mohol veriteľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z hľadiska tejto formulácie uvedeného ustanovenia je zrejmé, že toto ustanovenie dopĺňa ustanovenie § 565 OZ, takže otázku zosplatnenia úveru je potrebné vykladať skrz text oboch uvedených ustanovení súčasne. Podľa § 565 OZ uplatnenie práva na splatenie celej pohľadávky (tzv. strata výhody splátok) je viazané na splnenie týchto podmienok: a) možnosť straty výhody splátok bola výslovne určená v dohode medzi veriteľom a dlžníkom alebo v súdnom rozhodnutí, b) dlžník nespĺni niektorú zo splátok v deň jej splatnosti, c) veriteľ požiadala dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Splatenosť celej pohľadávky tak nenastáva priamo zo zákona, ale záleží na veriteľovi, či toto právo uplatní, teda či vyzve dlžníka na zaplatenie celého zvyšku dlhu, prípadne či podá na súde žalobu na plnenie. V spore bolo preukázané, že oprávnenie pôvodného veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru vyplývalo z článku VII. bod 3 VZP, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o AutoKredite a žalobca realizoval právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v súlade so zmluvou. Zároveň bolo preukázané, že jednotlivé splátky úveru boli splatné k 18.dňu príslušného mesiaca, žalovaná nesplácala úver riadne a bola v omeškaní so splácaním úveru. Žalobca však nepreukázal, že vyzval žalovanú k úhrade dlhu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti podľa § 53 ods. 9 OZ. Žalobca zároveň nepreukázal, že účinne realizoval vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, nakoľko nepreukázal doručovanie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa XX.XX.XXXX žalovanej. Žalobca ani netvrdil, že pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti žalovanú k úhrade nedoplatku akýmkoľvek spôsobom vyzýval, logicky tak nemohol preukázať splnenie tejto povinnosti. Žalobca nepredložil súdu dôkaz preukazujúci

vyhotovenie a doručovanie takejto výzvy žalovanej. Žalobca súdu predložil len Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa XX.XX.XXXX, pričom ani doručovanie tohto oznámenia žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal. Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že žalobca nedodrжал pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru postup vyžadovaný zákonom podľa § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ a mimoriadne zosplatnenie úveru ku dňu XX.XX.XXXX je absolútne neplatným právnym úkonom pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ.“

76. Právny záver súdu prvej inštancie o neplatnom zosplatnení úveru označil odvolací súd za vecne správny, pričom na podporu správnosti právneho záveru o neplatnom zosplatnení úveru odvolací súd v bodoch 24.2-24.13 odôvodnenia zrušujúceho rozhodnutia rozsiahlo doplnil argumentáciu v prospech tohto záveru, pričom poukázal najmä, nie však výlučne, aj na skutočnosť, že účelom právnej úpravy v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je zamedziť „zosplatňovaniu“ záväzkov spotrebiteľov zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorých plnenie je dojednané v splátkach z dôvodu len krátko trvajúceho omeškania spotrebiteľa so zaplatením splátky a súčasne dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlžnej splátky predtým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Spotrebiteľ musí byť nepochybne informovaný, pre nezaplatenie ktorej splátky mu hrozí uplatnenie práva veriteľa podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd zastáva právny názor, že výzva prezumovaná v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je jednostranným právnym úkonom, ktorý z hľadiska jeho určitosti musí obligatórne obsahovať identifikáciu splátky, s ktorou je spotrebiteľ (v prejednávanej spore žalovaná) v omeškaní a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Bez uvedenia tejto identifikácie nie je možné následne preskúmať splnenie podmienok na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a splatnosť tohto úkonu. Je potrebné si uvedomiť, že sa nejedná iba o formálnu podmienku, ale sa jedná o notifikačnú povinnosť dodávateľa voči spotrebiteľovi, ktorá má umožniť spotrebiteľovi „dozvedieť sa“ o hroziacom následku spočívajúcom vo vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, a tento následok odvrátiť. Práve uvedenie konkrétnej splátky je tou rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá musí byť voči spotrebiteľovi určito vyjadrená, nakoľko uvedenie „iba“ výšky dlhu, s ktorým je spotrebiteľ v omeškaní, vykazuje podstatnú mieru abstrakcie a spotrebiteľ z takto vyjadreného údaja nemôže bez ďalšieho určiť, ktorá splátka môže v budúcnosti založiť dôvodnosť predčasného zosplatnenia, resp., ktorú splátku považuje dodávateľ za splátku rozhodnú. Z uvedeného potom v konečnom dôsledku nie je objektívne vopred možné určiť, kedy si dodávateľ uplatní svoje právo pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Aj z právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka by malo byť zrejmé naplnenie podmienok podľa tohto ustanovenia a súčasne aj ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko v opačnom prípade nemôže objektívne zakladať vedomosť dlžníka o dôvodnosti zosplatnenia a reálnej možnosti odvrátenia tohto (hroziaceho) následku, ale stáva sa iba formálnym „upozornením“ nenapĺňajúcim účel predmetného ustanovenia. Ako už odvolací súd uviedol vyššie, žalobca ako veriteľ v podaní zo dňa XX. XX. XXXX oznámil žalovanej ako dlžníčke predčasnú splatnosť úveru z dôvodu jej omeškania s úhradou splátky po dobu viac ako tri mesiace s tým, že dlh na zmluve je ku dňu vyhotovenia oznámenia v sume 942,03 eur a podrobný rozpis dlžných súm je súčasťou tohto oznámenia (v tomto rozpise je pritom dlžná suma vyčíslená na 1.111,59 eur). V uvedenom podaní však neoznačil splátku, s ktorou bola žalovaná v omeškaní po dobu viac ako tri mesiace a pre ktorú splátku mienil vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, teda zosplatniť celý úver žalovanej. Hoci ust. § 53 ods. 9 a ust. § 565 Občianskeho zákonníka neustanovujú ako náležitosť výzvy na zaplatenie alebo oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru uvedenie splátky, pre ktorú veriteľ dlh zosplatnil, nemožno neprihliadnuť na všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch; právny úkon musí byť určitý, inak je neplatný. Odvolací súd sa stotožnil so závermi vyplývajúcimi z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25. 01. 2024, sp. zn. 2Cdo/149/2021 zo dňa 06. 09. 2021 ako aj v konaní pod sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 06. 06. 2024, v zmysle ktorých pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh. Z konštrukcie predmetného oznámenia je zrejmé, že neobsahuje identifikáciu splátky, s ktorou je spotrebiteľ (v prejednávanej spore žalovaná) v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Na základe uvedeného nemožno oznámenie zo dňa XX. XX. XXXX (ani s uvedením dátumu a dokladu o jeho doručení žalovanej) považovať za kvalifikovanú výzvu na zaplatenie dlhu v zmysle požiadaviek zakotvených v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ale ani za kvalifikované oznámenie o predčasnej splatnosti úveru. Odvolací súd je toho názoru, že z dôvodu neurčitosti tohto podania ako právneho úkonu, ho nemožno považovať za platný a účinný právny úkon, ktorý by bol spôsobilý vyvolať žalobcom zamýšľané právne účinky, teda predčasnú splatnosť úveru

poskytnutého žalovanej. Vzhľadom na uvedené (absencia kvalifikovanej výzvy v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) možno vyvodiť záver, že vo veci nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru (k platnému zosplateniu úveru) zo spotrebiteľskej zmluvy, čo správne konštatoval i súd prvej inštancie a s týmto konštatovaním sa odvolací súd stotožnil. Uvedené znamená, že žalovaná bola povinná splácať splátky úveru i potom, ako žalobca úver neplatne zosplatnil, nakoľko neplatné zosplatenie nemalo žiadny vplyv na povinnosť žalovanej pokračovať v splácaní úveru v dohodnutých splátkach.

77. Nakoľko súd dospel k záveru, že predčasné zosplatenie úveru je neplatným právnym úkonom, záver ktorý žalobca v podanom odvolaní nenamietal, súd nemohol priznať nárok vymedzený v žalobe na tom skutkovom základe, že došlo k predčasnému zosplateniu úveru ani nárok vyplývajúci, resp. súvisiaci s neplatným predčasným zosplatením úveru, ktorý pozostával z nákladov spojených so zaistením vozidla a realizáciou predaja, prehlásením a. i. a z iných nákladov (oprava, servis vozidla na obj. prenajímateľa bez DPH), nakoľko žalobca nebol oprávnený pristúpiť k zaisteniu a predaju predmetu financovania, keďže úver neplatne predčasne zosplatnil. V tejto súvislosti súd poukazuje na ustanovenia čl. VII. VZP - Predčasná splatnosť spotrebiteľského úveru, z ktorých vyplýva, že v prípade, že veriteľ stanoví úver predčasne splatným, tak je oprávnený požadovať od klienta úhradu splátok a ostatných peňažných pohľadávok splatných pred stanovením úveru splatným a neuhradených klientom, nesplatenej časti istiny spotrebiteľského úveru, poplatkov za predčasné ukončenie zmluvy, všetkých nákladov veriteľa súvisiacich so stanovením úveru splatným a to najmä náklady na prehlásenie predmetu financovania, sprostredkovanie predaja predmetu financovania, odťah, parkovné, atď a sumy prípadného poistného na poistenie predmetu financovania (čl. VII, bod 4. VZP označený ako „Pohľadávka veriteľa v prípade predčasnej splatnosti úveru“). V prípade uplatnenia záložného práva k predmetu financovania je veriteľ oprávnený požadovať od klienta poplatkov ako paušálnu náhradu výdavkov spojených s predajom predmetu financovania vo výške uvedenej v sadzobníku poplatkov veriteľa (čl. VII, bod 5. VZP). Z uvedených ustanovení zmluvy vyplýva, že žalobca mal nárok na úhradu pohľadávok, ktoré si podanou žalobou uplatnil len za predpokladu, že dôjde k predčasnej splatnosti úveru, pričom súd mal v konaní bez rozumných pochybností za preukázané, že žalobca pri predčasnom zosplatení úveru postupoval v rozpore so zákonom, z dôvodu ktorého je právny úkon predčasného zosplatenia úveru neplatný. Žalobcovi tak nevznikol nárok na úhradu pohľadávok, ktoré si podanou žalobou uplatnil, a ktoré výslovne súviseli s predčasným zosplatením úveru. Z uvedeného dôvodu je žaloba žalobcu v celom rozsahu nedôvodná. Na závere súdu o nedôvodnosti žaloby v celom rozsahu nič nemení ani skutočnosť, že súd I. výrokom rozsudku zo dňa 13. 03. 2024, č.k. 7Csp/20/2023-199 priznal žalobcovi nárok na úhradu sumy 1.119,79 eur s príslušenstvom. Výrok I. citovaného rozsudku nadobudol právoplatnosť z dôvodu, že nebol napadnutý odvolaním, preto odvolací súd tento výrok súdu prvej inštancie nemohol zmeniť či zrušiť. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu výrokom I. tohto rozsudku zamietol.

78. Súd pre úplnosť uvádza, že hoci po podaní žaloby už nastala splatnosť všetkých splátok úveru, teda aj tých, ktoré neboli v čase podania žaloby splatné z dôvodu neplatného zosplatenia úveru, súd nemohol žalobcovi priznať ani jednotlivé splátky, ktoré sa stali splatnými pre ich nezaplatenie v lehote splatnosti, nakoľko by došlo k porušeniu zásady „ne ultra petitem“. Súd v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu poukazuje na skutočnosť, že žalobca si v konaní uplatňoval zaplatenie sumy 4.165,82 eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že strany sporu uzatvorili dňa XX.XX.XXXX zmluvu o autokredite č. XXXXXX, v zmysle ktorej sa žalovaná zaviazala svoj záväzok splácať v XX mesačných splátkach. Nakoľko žalovaná svoj záväzok neplnila riadne a včas a dostala sa do omeškania s plnením záväzku, žalobca dňa XX.XX.XXXX predčasne zosplatnil úver a písomne žalovanú o predčasnom zosplatení upovedomil. Následne žalobca dňa XX.XX.XXXX vyhotovil finančné vyrovnanie predčasne ukončenej zmluvy o autokredite a naďalej eviduje po predčasnej splatnosti úveru dlh zodpovedajúci zostatkovej sume na faktúre č. XXXXXXXXX, ktorá ostala neuhradená vo výške 4.165,82 eur. Žalobca tak vymedzil žalobou uplatnený nárok na skutkovom základe o predčasnom zosplatení úveru.

79. V tejto súvislosti súd poukazuje na ustanovenia § 216 CSP, v zmysle ktorého je súd viazaný žalobným návrhom. Súd nemôže prekročiť a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, resp. nesmie ísť nad rámec petitu. Uvedená zásada je označovaná ako tzv. zásada „ne ultra petitem“, pričom sa vzťahuje k žalobnému návrhu (petitu) a nie k spôsobu vykonávania dokazovania, resp. k otázke, aké dôkazy je súd v konaní oprávnený vykonať alebo nevykonať. Jednou z podstatných náležitostí žaloby podľa § 132 ods. 1 CSP je povinnosť tvrdenia, z ktorého má vyplynúť oprávnenosť uplatneného

nároku tak, aby nemohlo dôjsť k zámene s iným skutkom. Keďže žalobca svoj nárok skutkovo vymedzil ako plnenie z predčasne zosplatného úveru, súd nemôže v takom prípade rozhodovať o nároku vyplývajúcom zo splatnosti konkrétnych splátok. Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu, ktorý vymedzil uplatnený nárok ako plnenie z predčasne zosplatneného úveru a musí rešpektovať takto vymedzený predmet konania žalobným návrhom. Súd dodáva, že zmena prípadných skutkových tvrdení zo strany žalobcu, že po podaní žaloby už nastala splatnosť všetkých splátok úveru (ktorá zmena ani nenastala), by predstavovala zmenu žaloby, ktorá je v spotrebiteľských sporoch neprípustná, ak je žalovaným spotrebiteľ (§ 294 CSP). Na túto skutočnosť poukázal aj odvolací súd (bod 26.1 odôvodnenia zrušujúceho rozhodnutia).

80. Podľa záverov Najvyššieho súdu SR uvedených v rozhodnutí zo dňa 12. 02. 2024, sp. zn. 4Cdo/85/2021, nemožno priznať veriteľovi právo na zaplatenie splátok úveru splatných ku dňu rozhodnutia súdu, ak si v žalobe veriteľ uplatňoval zaplatenie celého predčasne zosplatneného úveru a súd dospel k záveru, že predčasné zosplatnenie úveru je neplatné. Najvyšší súd SR uzavrel, že síce by šlo o plnenie z rovnakej zmluvy, ale súd by neprípustne priznal plnenie z iného skutkového stavu, než aký bol vymedzený v žalobe. V žalobe pritom žalobca jednoznačne tvrdil, že došlo k zosplatneniu poskytnutého úveru k 10.12.2017 (a aj odôvodňoval, akým postupom sa tak stalo), ktoré súd posúdil nakoniec ako neplatné a žalobca žiadal priznať práve a len takto zosplatnený úver. Najvyšší súd SR pre takéto prípady uzavrel, že ak by súd priznal za takéhoto stavu nárok na zaplatenie jednotlivých splatných splátok, porušil by tým zásadu „ne ultra petitem“, a teda prekročil by rámec vymedzeného petitu, čo je neprípustné. Predmetné rozhodnutie prešlo aj kontrolou ústavnosti, keď Ústavný súd SR v rozhodnutí zo dňa 2. októbra 2024, sp.zn. I. ÚS 528/2024 ústavnú sťažnosť proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/85/2021 z 12. februára 2024 odmietol, pričom v odôvodnení odmietajúceho rozhodnutia tiež uviedol, že „...Všeobecný súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať z iného skutkového základu, než aký bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu (uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 4MCdo/15/2010 z 27. júla 2011, obdobne I. ÚS 122/2012)..... Rovnako nedôvodný je aj odkaz sťažovateľky na skutočnosť, že zo samotných skutkových zistení vyplynulo, že pohľadávka z úverovej zmluvy nie je splnená, keďže z dispozičného princípu, ktorý ovláda civilné sporové konanie, vyplýva, že žalobca v žalobnom návrhu vymedzuje predmet konania po skutkovej a právnej stránke a týmto jeho vymedzením je súd v zásade viazaný. Z uvedeného dôvodu má teda pre posúdenie dodržania zásady viazanosti súdu petitom rozhodujúci význam skutkový základ tak, ako ho vymedzil žalobca v žalobe, pričom tento je nosným pre skutkové zistenia, z ktorých súd následne pri právnom posúdení vychádza.“

81. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že podanie adresované súdu musí byť formulované jasne, zrozumiteľne a určito, a najmä žaloba, ktorou sa žalobca domáha vydania konkrétneho rozhodnutia, musí v zmysle § 132 CSP obsahovať úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh, pretože iba formálne a obsahovo spôsobilá žaloba je predpokladom vecného prejednaní veci. Ako už súd vyššie uviedol, žaloba žalobcu bola skutkovo odvodená od tvrdenia o predčasnom zosplatnení úveru, t.j. v celku zosplatnenú, pričom v danom prípade zo samotných listín predložených do konania žalobcom vyplýva, že neboli splnené všetky zákonné podmienky pre zosplatnenie úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu a musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než aký bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu. Podľa súdnej judikatúry dôsledkom nesplnenia povinnosti tvrdiť všetky pre rozhodnutie významné skutočnosti (povinnosť tvrdenia) a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (dôkazná povinnosť) je vynesenie nepriaznivého rozsudku pre stranu, ktorá ich nespĺnila. Súd v civilnom sporovom konaní nie je povinný a ani nemôže nahrádzať úkony sporových strán, ktoré zaťažuje povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť (§ 150 CSP; s výnimkou a v zákonom rozsahu v prípade spotrebiteľských sporov pri ochrane slabšej strany). Ak žalobca v spore tvrdil, že došlo k platnému predčasnému zosplatneniu úveru, bol povinný toto svoje tvrdenie preukázať, ktoré v predmetnom prípade nepreukázal.

82. Vychádzajúc teda z uvedeného rozhodnutia najvyššej súdnej autority, súd dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť a priznať žalobcovi namiesto mimoriadne zosplatneného úveru dlžné splátky splatné do dňa rozhodnutia súdu ani nároky uplatnené v súvislosti s predčasným zosplatnením úveru, z dôvodov ktorých súd vyššie podrobne uviedol. Súd preto žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

83. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, keďže súd nemohol žalobcovi priznať právo na zaplatenie jednotlivých už splatných mesačných splátok úveru a musel žalobu zamietnuť ako celok, bolo nadbytočné vyhodnocovať to, ktoré z jednotlivých nezaplatených splátok sú alebo nie sú premlčané, ako aj skúmať prípadné porušenia povinností v zmysle ust. § 11 zákona č. 129/2010 Z.z., kedy sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. S poukazom však na pokyn odvolacieho súdu, v zmysle ktorého mal súd prvej inštancie opätovne posúdiť zmluvu o AutoKredite (spotrebiteľský úver) zo dňa XX. XX. XXXX z hľadiska jej platnosti, resp. neplatnosti v zmysle ust. § 9 zákona č. 129/2010 Z. z., či obsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako i z hľadiska dôsledkov prípadného porušenia povinností v zmysle ust. § 11 tohto zákona, kedy sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, súd pristúpil aj k tomuto posúdeniu.

84. Súd konštatuje, že zmluva má písomnú formu (§ 11 ods. 1 písm. a)), v zmluve nie je uvedená nesprávna výška RPMN v neprospech spotrebiteľa (§ 11 ods. 1 písm. d)) poukazujúc pritom na závery odvolacieho súdu, v zmysle ktorých súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu právnemu záveru, že RPMN uvedená v zmluve je nesprávna a v neprospech spotrebiteľa z dôvodu, že do jej výpočtu neboli zahrnuté náklady na havarijné poistenie, úver bol poskytnutý bezhotovostne (§ 11 ods. 1 písm. e)), zmluva obsahuje všetky plnenia spotrebiteľa (§ 11 ods. 1 písm. f)) a RPMN neprekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty (§ 11 ods. 1 písm. g)). Súd tak konštatuje, že nezistil porušenia podľa § 11 ods. 1 písm. a), d), e), f) a g) ani porušenie podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ktoré by mali za následok sankciu v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, nakoľko súd mal za preukázané, že žalobca si splnil povinnosť uloženú mu v ustanovení § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a posudzoval schopnosť žalovanej splácať úver z odbornou starostlivosťou.

85. Preskúmaním podstatných náležitostí zmluvy však súd dospel k záveru, že došlo k porušeniu povinností podľa § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona, nakoľko zmluva neobsahuje všetky zákonom požadované náležitosti. Súd konštatuje, že napriek skutočnosti, že zmluva obsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), c), d), e), f), g), h), i), j), l), z) a aa) zákona č. 129/2010 Z.z., neobsahuje podstatnú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, a to ročnú percentuálnu mieru nákladov vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, dôsledkom čoho je žalobcom poskytnutý úver žalovanej bezúročný a bez poplatkov z dôvodu podľa § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona.

86. Pri prijatí záveru o absencii RPMN vypočítanej na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy, pričom je potrebné, aby boli v zmluve uvedené aj všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, súd vychádzal z aktuálneho rozsudku Súdneho Dvora z 23. januára 2025 vo veci C-677/23, predmetom konania ktorého bol návrh Krajského súdu v Prešove na začatie prejudiciálneho konania vo veci skutkovo a právne obdobnej ako prejednávaná vec v tomto konaní.

87. Krajský súd v Prešove prerušil konanie a položil Súdneho dvoru tri prejudiciálne otázky, pričom treťou otázkou sa pýtal, či článok 10 ods. 2 písm. g) [smernice 2008/48] v časti, zrozumiteľne a stručne 'a všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery' sa má vykladať tak, že predpoklady na výpočet [RPMN] musia byť v zmluve explicitne označené ako predpoklady použité na výpočet RPMN, alebo spotrebiteľ si má príslušný predpoklad na výpočet RPMN v zmluvných podmienkach sám identifikovať? (bod 27 ods. 3). Krajský súd v Prešove si kládol otázku, z akého dôvodu smernica 2008/48 vyžaduje nielen uvedenie RPMN v zmluve o úvere, ale aj uvedenie všetkých predpokladov na výpočet tejto miery v tejto zmluve, keďže všetky predpoklady potrebné na tento výpočet sú povinnými náležitosťami uvedenej zmluvy, ktoré v nej musia byť osobitne uvedené (bod 25). Zároveň uviedol, že sa domnieva, že požiadavka stanovená v tejto smernici, aby sa v zmluve o úvere uviedli predpoklady použité na výpočet RPMN, je odôvodnená skutočnosťou, že priemerného spotrebiteľa nemožno považovať za osobu, ktorá je spôsobilá sama identifikovať všetky tieto predpoklady (bod 26). Súdny dvor v citovanom rozhodnutí okrem iného uviedol, že na základe judikatúry treba konštatovať, že uvedenie predpokladov použitých na výpočet RPMN v zmluve o úvere má tiež, najmä z dôvodov uvedených v bodoch 58 a 59 tohto rozsudku, pre spotrebiteľa zásadný význam. Keďže neuvedenie týchto náležitostí v zmluve o úvere môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, sankcia spočívajúca v zániku nároku veriteľa na úroky a poplatky stanovená vo vnútroštátnej právnej úprave sa musí považovať za primeranú v zmysle článku 23 smernice 2008/48. Predpoklady použité na výpočet RPMN môžu byť zložité, je

potrebné ich zrozumiteľne, stručne a výslovne uviesť v zmluve o úvere, pričom samotná možnosť spotrebiteľa identifikovať ich na základe prečítania jednotlivých ustanovení tejto zmluvy nepostačuje. Súdny dvor odpovedal na tretiu otázku tak, že článok 10 ods. 2 písm. g) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že predpoklady použité na výpočet RPMN musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy (body 61-64). Táto povinnosť má zabezpečiť, aby sa spotrebiteľ mohol oboznámiť so svojimi právami a povinnosťami (bod 58). Toto uvedenie tak musí spotrebiteľovi umožniť overiť, či obchodník správne vypočítal RPMN, a ak nie, uplatniť svoje práva, najmä právo na odstúpenie od zmluvy stanovené v článku 14 smernice 2008/48 (bod 59). Súdny dvor tiež dodal, že povinnosť uviesť predpoklady použité na výpočet RPMN pomocou reprezentatívneho príkladu je stanovená aj v článku 5 ods. 1 písm. g) a v článku 6 ods. 1 písm. f) smernice 2008/48 ako požiadavka na poskytnutie informácií pred uzavretím zmluvy (bod 56).

88. Zmluva dotknutá vo veci samej stanovovala RPMN vo výške 12,79 % a celkovú čiastku, ktorú spotrebiteľ zaplatí vo výške 21.875,76 eur. Zo zmluvy nevyplýva žiadny iný údaj súvisiaci s RPMN. Zmluva neuvádza predpoklady použité na výpočet RPMN ani reprezentatívny výpočet, do ktorého by boli dosadené údaje potrebné pre výpočet RPMN. Z uvedeného dôvodu v súlade s Rozsudkom Súdneho dvora vo veci C-677/23 súd dospel k záveru, že poskytnutý úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

89. Nakoľko však súd žalobu zamietol z dôvodu nepreukázania platného predčasného zosplatnenia úveru žalobcom, záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nemal pre rozhodnutie vo veci význam a nemohol nič zmeniť na závere, že žalobe nie je možné ako celku vyhovieť.

90. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

91. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

92. Podľa článku 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

93. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ktorý posúdil s poukazom na § 255 ods. 2 CSP. Žalobca bol úspešný v sume 1.119,79 eur, ktorá predstavuje 26,88 % úspechu z hodnoty sporu 4.165,82 eur, pričom žalovaná dosiahla úspech v sume 3.046,03 eur, ktorá predstavuje 73,12 % úspechu z hodnoty sporu 4.165,82 eur. Z uvedeného dôvodu vznikol žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 46,24 % (73,12-26,88). Keďže však žalovanej v spore žiadne trovy konania na súde prvej inštancie ani odvolacieho konania nevznikli, ani jej zo spisu nevyplývali, súd jej nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a odvolacieho konania podľa čl. 17 základných princípov CSP nepriznal, a teda o výške náhrady trov konania už nie je potrebné samostatne rozhodovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Nitre.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je podanie určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).